

KYS siläinen

Kymin Suunnistajien jäsenlehti

10.12.2015

SERVICE *with* IQ

Coor Service Management on Pohjoismaiden johtava kokonaispalvelujen toimitaja. Meiltä saa kaikki tarvittavat tukipalvelut, joita yksityisen tai julkisen sektorin hyvä ja tehokas toiminta edellyttää. Tarjoamme joustavia ja asiakaskohtaisesti räätälöityjä palveluratkaisuja erilaisten yritysten ja organisaatioiden tarpeisiin.

www.coor.fi

Kymenlaakson parasta IT-palvelua.

dg Data Group
Kotka

Kotkankatu 20, 48100 Kotka
kotka@datagroup.fi

puh (05) 220 0600
puh (05) 220 0620 (huolto)
fax (05) 220 0625

dg Data Group
Kouvola

Käsityöläiskatu 11, 45100 Kouvola
kouvola@datagroup.fi

puh (05) 371 3711
fax (05) 371 3385

Hieno kausi takana. Ei jarrutella.

Hieno kausi takana! Niin seuran toiminnan kuin menestyksenkin osalta. Aloitetaan toiminnasta. Seuramme kruunun jalokivi, eli Rannikkorastit kehittyi niin sisällöllisesti kuin myös kävijämäärältään. Jälkimmäisen osalta voidaan todeta, että Rannikkorasteilla tehtiin yhteensä 4 900 kuntosuunnistussuoritusta, kasvua lähes 700 suoritusta. Huikeata! Ja ensi kaudella mennään sitten yli 5 000 suorituksen niin että paukahtaa.

Lasten suunnistuskoulu jatkoi hyvää tekemistä. Yli 60 lasta oli mukana toiminnassa kesän aikana. Iso kiitos tästä Kaitaisen Sarille ja hänen tiimilleen! Järjestimme Rasticupin päätöskilpailun ja kuten meillä on yleensä ollut tapana: ”priimaa tuppaa tulemahan” eli järjestelyt menivät jälleen täysin moitteettomasti. Isot kiitokset tai sano taanko nuorisokielellä ”iso käsi” kilpailun johtaja Sanna Villikalle ja ratamestari Virtasen Jussille! Paljon muutakin hyvää ja mukavaa seuratoimintaa on tapahtunut, niistä enemmän mm. tämän lehden sivuilla.

Siirryn menestyspuolelle. Veikkasin kevään Kyssiläisessä seuraavia asioita:

- Yksi tai useampi kyssiläinen edustaa Suomea EM- tai MM-kisoissa. Näin tapahtui. Koiviston Daniel selvitti itsensä kisakoneeseen ja edusti maamme EM-kisoissa.
- Nuorten Jukolassa joukkueemme on palkinnoilla, eli 15:n joukossa. Näin tapahtui. Upea joukkueemme sijoittui seuran historian parhaimpaan tulokseen, eli yhdenneksitoista.
- SM-mitaleja tulee jälleen useita. Esitin myös kysymyksen, mitä tapahtuukaan R2-ryhmän kisoissa. Mitaleja tuli ja myös R2-ryhmän kisoista. Viisi henkilökohtaista SM-mitalia, 2 viestimitalia sekä 14 henkilökohtaista SM-plakettisijaa.

Kausi meni siis toiminnan ja menestyksenkin osalta kuten oli tarkoituskin. Nyt on kuitenkin aika suuntaa katseet tulevaan kauteen. Osana KyS 2020 –projektia vuoden 2016 alusta seurassamme aloittaa Töyrylän Mikon vetämänä erillinen Valmennusjaosto, joka nimensä mukaisesti vastaa jatkossa SM-ikäisten tavoitteellisesti harjoittelevien seuralaistamme toiminnasta. Nuorisajaostopuolella uusina omina vastuualueina aloittaa 11-14 –vuotiaiden vastuualue kuin myös nuorten harrastesuunnistus. Ensin mainittua ryhtyy vetämään Kurhisen Maria ja jälkimmäistä Anu Soini. Olen äärettömän tyytyväinen, että nämä kokeneet ammattilaiset tarttuivat näihin tehtäviin! Valmennustoiminnan osalta olen myös iloinen, että ns. entiset kyssiläiset ovat ilmoittautuneet KyS2020 –talkoisiin mukaan ja heidän puolelta on tarjolla jo ensi kaudeksi mm. leiriapua.

Toukokuussa, tarkemmin ottaen 22.5.2016 järjestämme yhteistyössä Karhulan Katajaisten kanssa Santalahdessa Kotka Trail 2016 –polkujuoksutapahtuman. Tapahtuman, josta on tarkoitus tehdä heti ”The” tapahtuma. Odotamme tapahtumaan vähintään 500 juoksijaa. Onnistuessaan tapahtuma piristää myös seuramme taloutta mukavasti. Joten laitathan tapahtuman päivämäärän jo nyt kalenteriisi: jos sinua ei nakiteta järjestelytehtäviin, niin oletan sitten juoksemassa!

Kotka Trail 2016 –tapahtuman järjestelyiden alkumetrit ovat kertoneet minulle, että jäsenistöstämme löytyy huikeasti potentiaalia, eri alojen asiantuntijoita, innovatiivisuutta ja halua viedä asioita eteenpäin. Minun puheenjohtajana ja eri jaostojen puheenjohtajien tehtävänä on valjastaa tämä laaja osaaminen ja innostus seuramme kehittämiseen. Ei jarrutella. Kaikki on mahdollista.

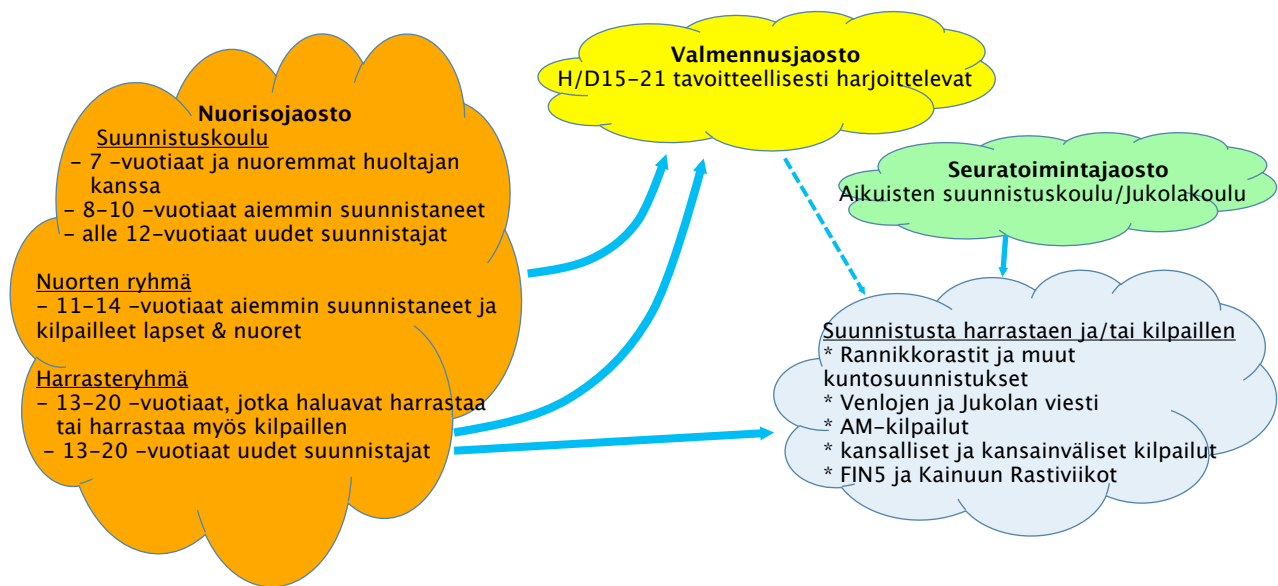
Siteeraan lopuksi Skotlannin rastiviikon kuuluttajaa ja kiitän kaikkia teitä seuraystäviä mukavasta kaudesta toteamalla: WELL DONE!

Rauhallista Joulua ja hyviä harjoituskelejä.

Jyrki Metsola
Puheenjohtaja

Suunnistajan polku Kymin Suunnistajissa

Nuorisotoiminnan kehittäminen 2015 -projekti alkaa olla päätöksessään ja kohti uutta mennään: Nuorisajaostosta irtautuu omakseen Valmennusjaosto, joka jatkossa vastaa tavoitteellisesti harjoittelevien H/D15-21 -sarjalaisten toiminnasta. Myös Nuorisajaosto uudistuu: hyvin toiminut suunnistuskoulu jatkaa lähestulkoon entisenlaisenaan ja nuorten ryhmä kohdentuu 11-14 -vuotiaisiin lapsiin, jotka ovat jo suunnistaneet useamman vuoden sekä myös kilpailleet. Uutena ryhmänä on harrasteryhmä, joka tarjoaa 20-vuotiaille ja nuoremmille mahdollisuuden kehittää taitojaan harjoituksissa, käydä kilpailuissa, osallistua viesteihin ja muutenkin nauttia lajista kivassa porukassa. Harrasteryhmässä pääsevät myös uudet 13-vuotiaat ja vanhemmat nuoret opettelemaan suunnistuksen perusteita.

Suunnistuskoulussa opetellaan liikkumaan luonnossa, tutustutaan karttamerkkeihin ja karttaan sekä suunnistuksen alkeisiin. Tavoitteena on tarjota lapsille (sekä huoltajilleen) elämyksiä luonnossa, oppimisen iloa, rastien löytymisen riemua sekä mukavaa yhdessäoloa kavereiden kanssa. Kilpailutoimintaan voi osallistua turvallisessa RR-saattaja -sarjassa tai ikäluokittain, rastireitti- eli RR-sarjat alkavat 8-vuotiaista.

Nuorten ryhmään (= entinen suunnistuksen yläkoulu + pari vuotta vanhemmat) kuuluvat 11-14 -vuotiaat lapset/nuoret, jotka ovat jo suunnistaneet useampia vuosia ja käyneet kilpailuissa. Tavoitteena on jatkaa lajitaitojen opettelua sekä opetella harjoittelemaan ja kilpailemaan. Lisäksi opetellaan ja harjoitellaan suunnistusajattelua

(suunnitelma – ennakointi – havainnointi).

Valmennusryhmä tarjoaa jatkumon Nuorisajaoston nuorten ryhmälle. Valmennusryhmään voi hakea myös nuorten harrasteryhmästä tai seuran ulkopuolelta (jäseneksi liittyessään), kunhan täyttää kriteerit (julkaistaan Valmennuksen sivuilla). Valmennusryhmäläisille tarjotaan fyysisiä, psyykkisiä ja taidollisia harjoituksia, jotta heillä olisi mahdollisuus kehittyä kohti asettamia tavoitteita.

KySsin Suunnistajan polku ei katkea 21-vuotiailta nuorilta aikuisilta, vaikkei tähtäisikään huipulle. Eikä myöskään valmennusryhmäläisiltä siirtyessään ns. veteraanisarjoihin. Kymin Suunnistajissa voi harrastaa suunnistusta mm. viikoittaisilla Rannikkorasteilla, ja lähiseudulta löytyy muitakin kuntorasteja. Kilpailemista voi jatkaa enemmän tai vähemmän vakavissaan alueen mestaruuskilpailuissa, kansallisissa, rastiviikoilla, viesteissä jne. Vanhimmat kilpasarjat taitavat tällä hetkellä olla H/D85 (rastiviikoilla myös H/D95-sarjat).

Aikuisiällä suunnistuksesta kiinnostunut saa hyvät opit Seuratoimintajaoston järjestämästä Aikuisten suunnistuskoulusta (Jukola-koulusta), josta on hyvä jatkaa harrastaen ja/tai kilpaillen.

Maria Kurhinen

Danielin matka Cluj-Napocaan ja takaisin

Nuorten EM-kisamatka oli asetettu tämän kauden päätavoitteeksi jo edellisenä kesänä. Äiti ei meinannut uskoa mahdollisuuksiini, enkä tiedä, uskoiko kovin moni muukaan. Minä uskoin ;-)

FinnSpring 23.4.

Ensimmäisenä näyttökisana oli FinnSpring. Edelliseltä viikonlopulta olin jättänyt näyttökilpailuihin kuuluneen SM-maantiejouksun väliin. Olin ollut hieman flunssainen ja kunto kauden alussa täysi arvoitus. Lähdin tekemään puhdasta suoritusta ja katsomaan, mihin se riittäisi. Tuloksena neljäs sija hyvällä perussuorituksella, johon ei suurempia virheitä mahtunut. Ensimmäinen kiinnitys kisapaikkaan oli saavutettu!

Satdi-sprintti ja Prisma-Rastit 13.-14.5.

Helatorstain tienoilla oli seuraavat näyttökisat: Stadi-sprintti Helsingin Kaivopuistossa ja Prisma-Rastit Lohjalla. Stadi-sprintti juosti kylmissä, märissä ja tuulisissa olosuhteissa. Rata oli harmittavan helppo. Yhdellä erittäin helpolla pätkällä keskittymisen herpaantui hieman, käännyn liian aikaisin, jonka seurauksena sijoitus 19.

Prisma-Rastitella suunnistus sujui aluksi hyvin. Olin jo ajanut kolme edellä lähtenyt kilpakumppaniani kiinni. Valitettavasti jäin tähän letkaan pummaamaan oikein urakalla. Sijoitus painui lopulta sijaan 16. Nyt luulin, että EM-kisatavoite karkasi lopullisesti käsistäni, mutta ei sittenkään. Useimmat muutkin 16-sarjalaiset olivat epäonnistuneet, ja pakka oli vielä aivan sekaisin. Lopulliset kisaliput jaettaisiin vasta Syötteellä kesäkuun alussa.

Syöte-Suunnistus 6.-7.6.

Viimeiset ja ratkaisevat näyttökisat korotetuilla pisteillä, nyt oli onnistuttava! Saavuimme Syötteelle muutamaa päivää ennen kilpailuja. Ehdin tutustua hieman naapurimaastoihin ja pidin näkemästäni. Edessä oli vaativaa suunnistusta minulle uudessa maastotyyppissä.

Lauantaina oli keskimatkan kisa. Kilpailu sujui lähes puhtaasti ja juoksu kulki. Maaliin tullessa tiesin, että kisa oli sujunut hyvin, mutta kun maalikuulutus ei noteerannut maalintuloani lainkaan, luulin muiden menneen vielä paremmin. Olimme pitkään epätietoisia tuloksista, sillä tulostaulu oli kulman takaa niin piilossa, ettei kukaan sitä löytänyt eikä onlineakaan ollut. Vasta peseytymisen jälkeen Antti P. löysi tulostaulun ja lähetti sieltä kuvan puhelimeeni: olin voittanut! Unelma eli jälleen!

Sunnuntaina oli pitkän matkan kisa. Siinä epäonnistuin, mutta moni muu näytti epäonnistuneen vielä pahemmin. Sijoitus 7. ja EM-kisalippu oli minun!

Tiistai 23.6.

Taas kerran oli ollut kipeänä tärkeiden kisojen alla. Juuri ja juuri ehdin parantua ja pääsin lähtemään nuorten EM-kisoihin. Paimion Jukolasta oli haettu maajoukuevaatteet ja muita kisavalmisteluja oli tehty viime hetkeen asti. Vain hepatiittirokotusta ei ehditty ottaa.

Tiistaiaamuna nuorten EM-joukkue kokoontui Helsinki-Vantaan lentoasemalle klo 8. Siitä matka jatkui lentäen kohti Budapestiä, josta jatkoimme matkaa autoilla kohti Romaniaa ja Cluj-Napocaan. Lähes koko päivä kului matkustamiseen ja illalla pääsimme hotellille majoittumaan. Ehdimme onneksi tehdä pienen iltalenkin ennen nukkumaan käyntiä hotellin lähettyvillä.

Keskiviikko 24.6.

Keskiviikkona teimme kaksi tutustumisharjoitusta. Aamulla kävimme pitkämatkan naapurimaastossa. Iltapäivällä meillä oli sprintti-harjoitus. Maasto oli hyvin erilaista, mihin olin tottunut. Kartalla oli paljon käyriä. Metsä oli lehtimetsää, alus-

kasvillisuutta oli vähän ja puiden lehdet peittivät auringon toisinaan todella hyvin ja metsässä oli hetkitäin oudon pimeää.

Torstai 25.6.

Torstaina oli vuorossa "modelit" eli kilpailun viralliset malliharjoitukset. Ensin kävimme tekemässä sprinttiharjoituksen ja sen jälkeen ajoimme tekemään pitkänmatkan malliharjoituksen. Pitkän harjoituksessa todettiin, että maaston pohja menee melkoiseksi kuravelleiksi, kun juoksijoita on paljon ja pohja on märkää.

Perjantai 26.6., pitkämätkä

Ensimmäinen kilpailu ja aikainen herätys olivat edessä. Aamupalan jälkeen lähdin klo 7 kisabussilla kilpailun karanteenialueelle. Vettä satoi ja maapohja oli pelkkää kuraa. Kuraa valui telt-

toihinkin, joissa odottelimme lähtöjämme. Lähdössä oli esilähtö, josta siirryimme lähtöön. Siirtymiseen oli aika 3 min. Lähtöhetkellä annettiin kartta ja sitten menttiin.

Kartalla oli runsaasti käyriä ja vihreääkin oli tarjolla. Ensimmäinen rasti löytyi ongelmitta. Sen jälkeen alkoi tulla toinen toistaan suurempia virheitä, joista suurin rastille 5 mennessä. Sille noin puolen kilometrin pituiselle rastivälille tuhrautui puolisen tuntia aikaa. Putosin kartalta totaalisesti. Vielä tänä päivänä en tiedä, missä olin ollut, sillä kilpailuissa ei saanut käyttää gps-kelloa lainkaan. Kun löysin itseni takaisin kartalle, rastille oli matkaa 200-300m – ei onneksi enempää. Fiilistä ei enää ollut. Viimeiset rastit yritin ottaa tarkasti eikä suurempia virheitä enää kertynyt. Kun tulin maaliin, vaatteet olivat märät ja kuraiset ja tunnelmat syvältä. Ei alkanut hyvin maajoukkueura meikäläiseltä! Nyt oli kasattava itsensä seuraavan päivän viestiin.

Pitkän matkan kartta, 6,8 km, 255 m nousua. "Hieman" poikkeaa Kymenlaaksoisista! Seuraavalla aukeamalla Danielin kartat sprintistä ja viestistä reittiirroksineen.

Illalla oli ohjelmassa vielä avajaisseremonia, jonne menimme ainoana joukkueena autoilla. Maajoukkuevalmentaja Lindeqvist totesi, että huippu-urheilu ja hyötyliikunta eri asioita! Avajaisissa kävelimme paraatissa Suomen lipun perässä torille, jossa avajaisseremoniat pidettiin. Samalla jaettiin pitkänmatkan kisan palkinnot.

Danielin paita pitkän matkan jälkeen. Kuulemma yksi joukkueen puhtaimmista.

Lauantai 27.6., viesti

Edellisen päivän epäonnistumisesta huolimatta pääsin

viestijoukkueeseen. Minulla oli toinen osuus juostavana. Maasto poikkesi edellispäivästä paljon, vaikka olikin edellisen kisan naapurimaastoa. Nyt kartassa vallitsevana värinä oli keltainen. Lähdin osuudelleni sijalta 16., lähes kahdeksan minuuttia kärjen perässä.

Alku sujui tällä kertaa hyvin. Puolivälissä rataa tuli muutama minuutti virhettä ja yksi huono reitinvalinta. Loppu sujui taas paremmin ja vastaan tuli muutama buffalokin. Toin joukkueeni vaihtoon sijalta 13. ja reilut kymmenen minuuttia kärjen perässä. Lopulta sijoituimme viestissä sijalle 11., mihin emme voineet olla joukkueena ihan tyytyväisiä.

Illalla olivat ns. Friendship Partyt. Niihin joukkueet yleensä pukeutuvat yhtenäisen teeman mukaan. Meillä pojilla oli hatut ja sinivalkoiset kauluspaidat ja tytöillä oli valkoiset mekot.

Sunnuntai 28.6., sprintti

Viimeinen kisapäivä oli edessä ja vuorossa oli sprintti. Sprintti oli melko tekninen. Karttaa sai lukea todella tarkasti, että huomasit pienimmätkin koloset, joista saattoi juosta rastille nopeammin. Tämä oli minulta onnistunein kisa koko EM-reissulta, mutta juoksuvauhtini ei riittänyt kisan k ä r -

kikamppailuun. Sijoitus 23. ja olin sentään Suomen 16-vuotiaista paras.

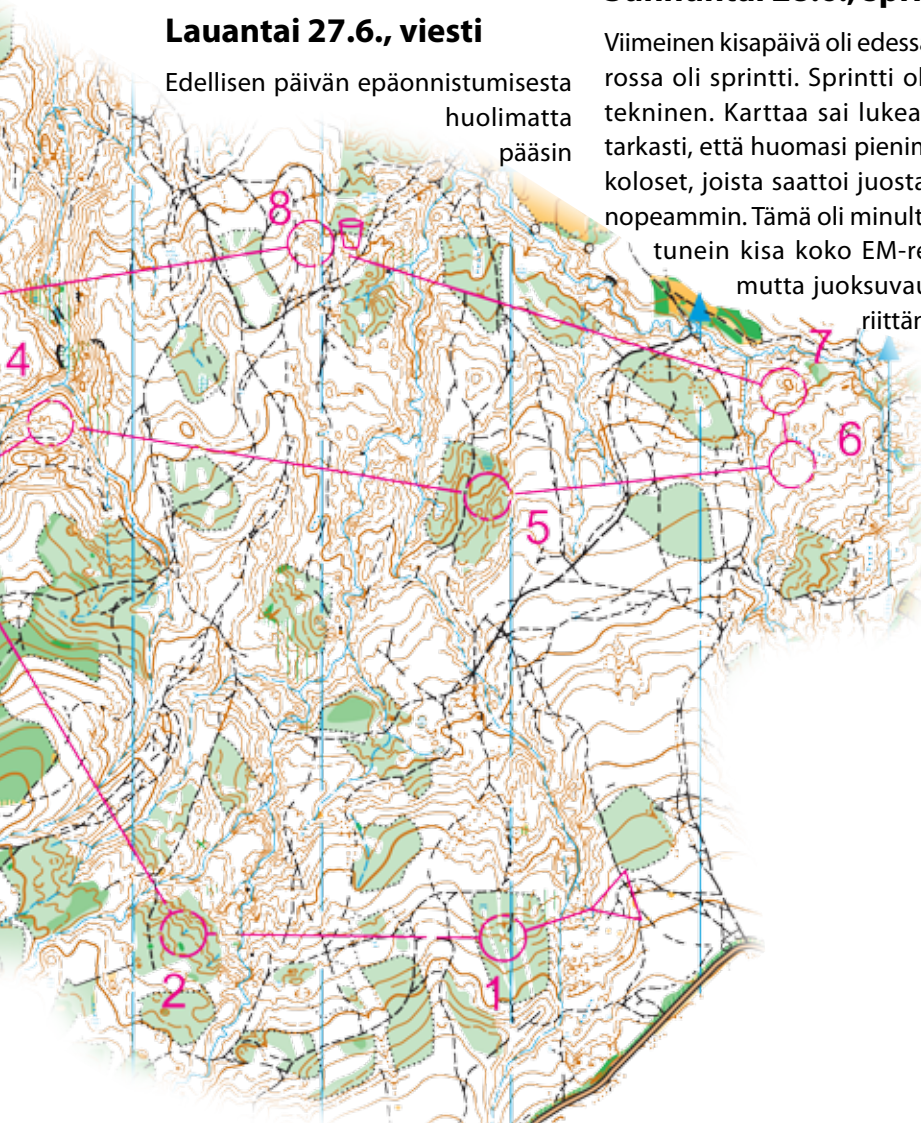
Heti sprintin jälkeen oli palkintojen jakotilaisuus ja pieni päätösseuramonia. Myöhemmin iltapäivällä pelasimme vielä jalkapallo-otteluita muiden maiden joukkueita vastaan. Saldona oli kaksi voittoa ja yksi tasapeli. Kuulemma ensimmäinen kerta, kun Suomen nuorten suunnistusmaajoukkue ei ottanut turpaan!

Viimeisenä iltana kävimme vielä poikaporukalla syömässä KFC-pikaruokaravintolassa. Tämän jälkeen oli vatsakin täynnä... ensimmäistä kertaa kisaviikon aikana. Kisaviikolla ruoka-annokset olivat pieniä eikä makukaan ollut kummoinen. Samat neljä-viisi ruokalajia pyörivät päivästä toiseen. Loppuviikosta tiesi jo, mitä ruokaa oli lupa odottaa. Kisapaikoilla ei ollut ruokailua, vaan siellä pärjättiin Dexalilla ja omilla eväillä.

Kisaviikko oli ohi ja maanantai-aamuna lähdimme kotimatalle kohti Suomea. Kokemus on antoisa ja opettavainen. Tavoitteena on parin vuoden kuluttua saada pukea Suomipaita päälle paremmalla menestyksellä.

Daniel Koivisto

EYOC 2015 Long				
	M16	6.8 km	255 m	
▶		— — — — —	Y	
1	42	— — — — —		<
2	58	— — — — —		✓
3	56	— — — — —		<
4	49		—	
5	62	—	—	
6	55	↗	—	
7	38	←	—	
8	48	—		
9	50	→	—	
10	32	↑		○
11	47	—	1.0	↓
12	43	↘	—	
13	37	— — — — —		↖
14	100	— — — — —		↖
○ — — — — — 110 m — — — — —				

Gheorgheni Sud-Est 1:4000 / 2m

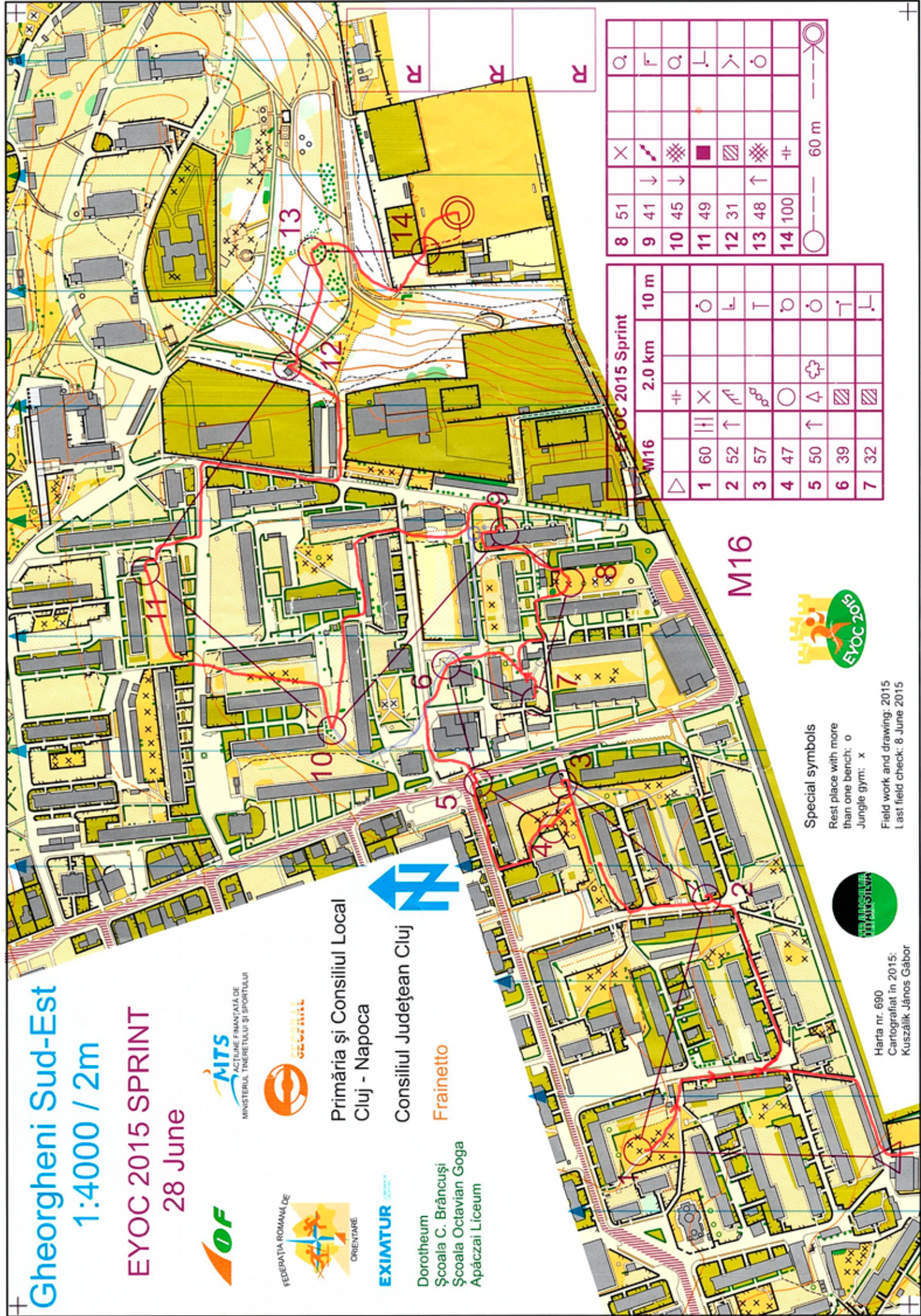
EYOC 2015 SPRINT
28 June

Dorotheum
Școala C. Brâncuși
Școala Octavian Goga
Apăczai Liceum

Primăria și Consiliul Local
Cluj - Napoca
Consiliul Județean Cluj

Frainetto

EYOC 2015 Sprint		2.0 km	10 m
M16			
1	60	↑	○
2	52	↑	○
3	57	↑	○
4	47	↑	○
5	50	↑	○
6	39	↑	○
7	32	↑	○

8	51	↑	○
9	41	↑	○
10	45	↑	○
11	49	↑	○
12	31	↑	○
13	48	↑	○
14	100	↑	○

Special symbols
Rest place with more
than one bench: o
Jungle gym: x

Harta nr. 690
Cartografiat în 2015:
Kuszálík János Gábor

Field work and drawing: 2015
Last field check: 8 June 2015

Poiana bivolilor

1:10000 / 5m

Primăria și Consiliul Local
Cluj - Napoca

Consiliul Județean Cluj

Consiliul Local
Ciurila

EYOC
RELAY
2015

M16
2BBB
101.2

Harta nr. 689
Cartografiat în 2015:
Fey Sándor, Fey Klára
Field work and drawing 2015
Last field check 8 June 2015

EXIMTUR
COMPANIA DE TERENURI

Frainetto

Special symbols

- foxhole x
- deep track x
- watering place x
- prominent tree x
- root stock x

EYOC 2015 Relay				
	M16	4.5 km	170 m	
▷ S1	Λ —			
1 72	U	7x7		
2 70	U	7x7		
3 62	Λ —			
4 63	Λ			
5 36	Λ			
6 74	U	5x3	○	
7 54	Λ —			
8 99	○			
9 44	△ ⊕		○	
10 53	← Λ —			
11 38				
12 100			○	

110 m

R	R	R
---	---	---

Leimausleiri 2.- 5.6.2015 Savonlinnassa

Teksti: Markus Gango

Kyssin Leimausnuoret ryhmäkuvassa. Alhaalta vasemmalta: Akseli Virtanen, Katariina Outinen, Emilia Pätäri, Aili Lavikainen, Mette Soini, Matias Seppälä, Jesse Tommola, Rasmus Töyrylä, Olavi Kiiski, Tuomas Outinen. Keskirivi vasemmalta: Lassi Kaitainen, Onni Vepsäläinen, Ilari Nokka. Ylärivi vasemmalta: Jonatan Svahn, Väinö Kotro, Isabella Svahn, Lauri Lavikainen, Venla Kääriä, Evert Gango ja Otto Soini. Kuvasta puuttuu ohjaajat Petri Kotro, Jussi Virtanen, Salla Töyrylä, Mikko Töyrylä, Mikko Kiiski, Anu Soini ja Markus Gango.

Leimausleiri on suunnistavan nuorison perinteinen kesäloman aloitus. Viime kesänä leiri järjestettiin Savonlinnassa Tanhuvaaran urheilupuistolla. Leiri, joka on tarkoitettu 8 -18 vuotiaille, muodostaa monipuolisine harjoituksineen monelle nuorelle suunnistajalle alkukauden peruspilarin, josta on hyvä jatkaa varsinaisen kauden koitoksiin.

Leimausleiri on kokoluokaltaan valtava; 1503 suunnistajaa, 387 rastia, 12000 karttaa, 94 talkoolaista...Näin suuren ihmismäärän harjoitusten ja huollon järjestäminen on aikailla visainen tehtävä! Leimausleireillä on ollut tapana hoitaa asia jakamalla ihmiset eri aikatauluryhmiin, ns. väriyrymiin, jolloin ruokailut ja harjoitukset on voitu porrastaa. Tanhuvaarassa näitä väriyrymiä oli kuusitoista. Meille oli varattu vihreät rannekkeet.

Leimausleirin koosta johtuen jokainen seura tuo mukanaan omat ohjaajat. Meitä oli tällä kertaa mukana 20

suunnistajaa ja 7 ohjaajaa. Koska suunnistajia on aloittelijasta huipuihin on nuoret jaettu kuuteen tasoryhmään. Tasoryhmät ovat RR, TR, Taso 1, Taso 2, Teho ja Pro. Suunnistajat valitsevat jo ennen leiriä oman tasoryhmänsä, mutta ryhmää voi vaihtaa myös leirin aikana, mikäli taso ei tunnu oikealta. Näihin ryhmiin pyritään seuran toimesta ohjaa-

maan riittävä määrä aikuisia ohjaajia. Kyssillä oli Tanhuvaarassa suunnistajia ja ohjaajia kaikissa tasoryhmissä.

Joukkueemme majoitus oli järjestetty Savonlinnan kaupunkiin Spa Hotel Casinon yhteydessä oleviin oppilas-asuntoihin. Hotellilla oli pieni kylpylä jossa vierailimme aina tilaisuuden tullen. Jotta pystyimme liikkumaan

Ensimmäisen päivän yöharjoituksessa ei ollut järin pimeää. Kyssin puvuissa Evert Gango (vas.) ja Tuomas Outinen.

Kyssin perinteinen Leimauslankutus käynnissä. Tämän vuoden voittajaksi suoriutui Tuomas Outinen.

Leirikisan startti. Akseli Virtanen juoksi ulos stadionilta hyvin kärjen tuntumassa. Taaempaan erottuu myös Mette Soini viininpunaisessa Kyssipaidassaan.

Taso 1 ja TR ryhmän tytöt Olavinlinnan edustalla. Vasemmalta Mette Soini, Aili Lavikainen, Emilia Pätäri ja Katariina Outinen.

joustavasti pienemmissäkin ryhmissä olimme päättäneet lähteä matkaan henkilöautoilla. Tämä osoittautuikin oivaksi valinnaksi kun ajelimme omien aikataulujen mukaan emmekä olleet riippuvaisia järjestäjän bussikuljetuksista.

Päiväohjelmaan kuului aamupala, aamupäivän suunnistusharjoitus, lounas, iltapäivän suunnistusharjoitus ja iltapala. Viiden leiripäivän aikana kertyi yhdeksän harjoitusta. Iltaohjelmana oli muun muassa tutustumista Olavinlinnaan sekä leiridisko. Joka ilta oli myös mahdollista osallistua ohjaajainfoon, jossa järjestäjä (Olavin Rasti) kävi läpi seuraavan päivän harjoitukset.

Viimeisenä leiripäivänä oli ohjelmassa leiriviesti, johon osallistui peräti 203 joukkuetta. Saimme kasaan neljä viisihenkistä joukkuetta, joista ykkösjoukkue (Akseli Virtanen, Onni Vepsäläinen, Evert Gango, Ilari Nokka, Väinö Kotro) voitti hopeaa!

Hyviä harjoituksia

Outisen sisarukset Tuomas, 14 vuotta, ja Katariina, 10 vuotta, olivat Savonlinnassa toisella Leimausleirillään. Tuomas osallistui ryhmän Taito 2 harjoituksiin. "Harjoituksia oli paljon. Ne olivat hyvin järjestettyjä, hyviä ja monipuolisia", toteaa Tuomas. Myös Katariinan mielestä harjoitukset olivat tosi hyviä. Katariina osallistui TR- tason harjoituksiin. "Koko leiri oli tosi kiva. Siitä jäi tosi hyvä fiilis.", toteaa Katariina hymy kasvoillaan.

Myös Tuomaksen ja Katariinan äiti Pia Outinen on samoilla linjoilla: "Leimaus-leiri on todella hyvin järjestetty erityisesti harjoitusmielissä ja antaa kakruille tehoannoksen suunnistamista heti kesän alussa. Suunnistustaito on Leimausleireillä kehittynyt selvästi harppauksen eteenpäin. Suunnistuskaverit on leireillä tulleet tutuiksi ja pidän kaveriporukkaa tosi tärkeänä osana harrastusta." Kaikki kolme toteavat innosta puhkuen aikovansa osallistua ensi kesän leirille Ikaalisissa.

Maastopankkia kartuttamassa Skotlannin rastiviikolla

Matkailu avartaa ja niin tekee myös suunnistusmatkailu. Niinpä vuoden 2014 loppupuolella teimme päätöksen matkata seuraamaan Skotlannissa elokuussa 2015 järjestettäviä aikuisten MM-suunnistuksia ja siinä samalla itse osallistua Skotlannin 6-päiväiselle rastiviikolle. Ja hyvä, että ajoissa päätöksen teimme, sillä majoituskapasiteetti oli jo tuossa vaiheessa varsin mittavasti varattu. Saimme kuitenkin majoituksen pienestä perheen pitämästä hotelista Skotlannin ylämaiden pääkaupungista Invernessistä, jossa sijaitsi myös MM-kisojen kisakeskus.

Matkan ensimmäinen jännittävä vaihe oli, kun Edinburghin kentältä saimme allemme vuokra-auton, jossa tietysti, kun Englannissa olimme, ratti oli niin sanotusti väärällä puolella! Itselleni se oli ensimmäinen kerta ja tätä kirjoittaessani voin huojentuneena todeta, että ilman kolareita selvittiin...

Viikko kokonaisuudessaan oli hyvin tiivis, kun itse rastiviikko oli 6-päiväinen ja ainoana välipäivänäkin olisi ollut MM-keskimatkan seuraamista. Tosin jätimme sen seuraamisen väliin ja teimme lyhyen automatkan Skotlannin jylhiin maisemiin.

Rastiviikko käynnistyi sunnuntaina 2.8. Achagourissa. Saavuttuamme parkkipaikalle nummelle, kuului vieheisestä autosta tuttua kieltä. Rantasen Merjahan se siinä siskonsa kanssa oli tullut ottamaan tuntumaa suunnistukseen ja näin valmistautumaan seuraavan keskiviikon keskimatkan MM-kilpailuun. Valmistautuminen taisi onnistua! Muutoinkin jo ensimmäisen päivän aikana huomasimme, että meitä suomalaisia paikalla oli paljon. Myös kyssiläisiä, sillä meidän lisäksi myös Niskasen Mikko osallistui rastiviikolle.

Miten järjestelyt Skotlannissa rastiviikon osalta toimivat? Mielestämme varsin hyvin. Ottaen myös huomioon, että viikon aikana rasteilla kävi noin 6 000 suunnistajaa.

Järjestelyt olivat hyvät ja selkeät. Kuulutus oli aivan ykkösluokkaa. Kisapaikan ruokatarjonta oli kovin ”roskaruokapainotteista”, totesi Roosa, joka perheestämme osallistui rastiviikkoon ns. tosissaan, eli kilpaili W18L-sarjassa.

Kuulutus tosiaan oli mukavaa kuultavaa. Se oli hyvin kannustavaa, yksi sun toinenkin kilpailija sai kuuluttajalta ”Well done” –onnittelut maaliin saapuessaan. Suomalaisilta rastiviikoilta tuttu terveellinen kisaruoaka loisti Skotlannissa poissaolollaan, sen sijaan erilaisia hampurilaisia, hot dogeja ja täytettyjä perunoita sekä myös Skotlannin omaa perinneruokaa haggista (ette halua varmaankaan tietää yksityiskohtia sen sisällöstä...) oli tarjolla.

Kilpailupaikat sijaitsivat Invernessistä ehkäpä noin 50 kilometrin säteellä. Koska osa rastiviikon paikoista toimi myös MM-kilpailuiden näyttämönä, oli maastojen valintaan kiinnitetty erityistä huomiota. Hienoa olikin maastojen lähes täydellinen vaihtelevuus, nopeakulkuisesta sup-

pamaastosta todella hyväkulkuisine pohjineen (kuin puistossa olisi suunnistanut) jylhiin tunturimaisiin maastoihin.

Kuntosuunnistajan näkökulmasta järjestelyt toimivat lähes moitteetta. Miinuspuoleksi voi todeta oikeastaan vain ensimmäisen päivän ruuhkat ilmoittautumisteltalla, jonka toimintaan suomalaisilla rastiviikkokilpailijalla olisi konsultativista annettavaa. Muutoin homma meni hyvin perinteisesti, EMIT oli vain vaihtunut Sportidenttiin.

Skotlannin luonto oli niin kaunis kuin olimme ennakkoon odottaneetkin. Ilma oli tosi raikas ja helppo hengittää, joka tietysti oli mukava seikka suunnistussuoritusta ajatellen. Kilpailullisesti viikko meni Roosalta varsin hyvin, kokonaissijoitus yhteistuloksissa 9 ja viidentenä päivänä

(joka jäi meidän viimeiseksi päiväksi lentoaikatauluista johtuen) toinen sija vain viisi sekuntia koko viikon voittaneelle Norjan Tilla Farnes Hennumille jääneenä.

Viidennen päivän rata Affric Southissa oli selkeästi haastavampaa. Pääosin suunnistus oli käyrien ja notkojen ja isojen suoalueiden lukemista, toteaa Roosa.

Millaista oli MM-kisojen seuraaminen ns. liveinä paikan päällä? Kuten monessa muussakin lajissa, niin toki seuraaminen on helpointa TV:n ja Internetin ääressä. Mutta

Suomalaisilta rastiviikoilta tuttu terveellinen kisaruoaka loisti poissaolollaan Skotlannissa...

ei voi väheksyä paikallaolon tuoman filiksen merkitystä. Erityisesti sprintin seuraaminen Forresin idyllisessä pikkukaupungissa oli antoisaa. Alun kilpailusta seurasimme itse kaupungilla yhdessä suomalaisen kannustusjoukon kanssa ja loppuosan kisakeskuksena toimivalla nurmikoalueella, jossa pääsimme seuraamaan tietysti myös Mårten Boströmin tiukkaa 3,3 sekunnin häviötä pronssista.

Ei auttanut Niskasen Mikonkaan tiukka kannustus Mårten Boströmiä: Tiukka tappio pronssista ja tietysti ruotsalaiselle...

KyS:n "kisalähettiläät" Darnawayn linnan maisemissa

Valitettavasti Mårtenin tiukka "ruotsalaistappio" ei jäänyt ainoaksi tilanteeksi, jossa olimme silminnäkijöinä. Myös naisten viestin pronssitaiston loppuhuipennus tuli seurattua aitiopaikalta Minna Kaupin joutuessa taipumaan, tietysti Ruotsin Emma Johanssonille. Viesti, kuten myös rastiviikon kaksi osakilpailua suunnistettiin Darnawayn linnan edustalla. Huikea filis, kun kilpailukeskuksen taustaa komistaa upea linna!

Voisiko muuten tällainen kuntosuunnistaja päästä edustamaan maatansa aikuisten MM-kilpailuihin? Kyllä voisi, jos valitsisi kotimaansa sopivasti. Nimittäin Mark Heikoop Hollannista osal-

Skotlannin 6-päiväinen tarjosi monipuolisen kattauksen skotlantilaisia maastoja, kuten mm. Strathfarrarin osittain jopa tunturimaiset maastot runsaine käyrineen. Ote W18L-sarjan 4.7 km:n radasta Roosan reittiin.

listui keski- ja pitkän matkan kilpailuun, tuloksena hylkäys molemmista. Saksalainen valokuvaaja kertoi minulle, että Heikoop lieenee Hollannin ainoita suunnistajia...

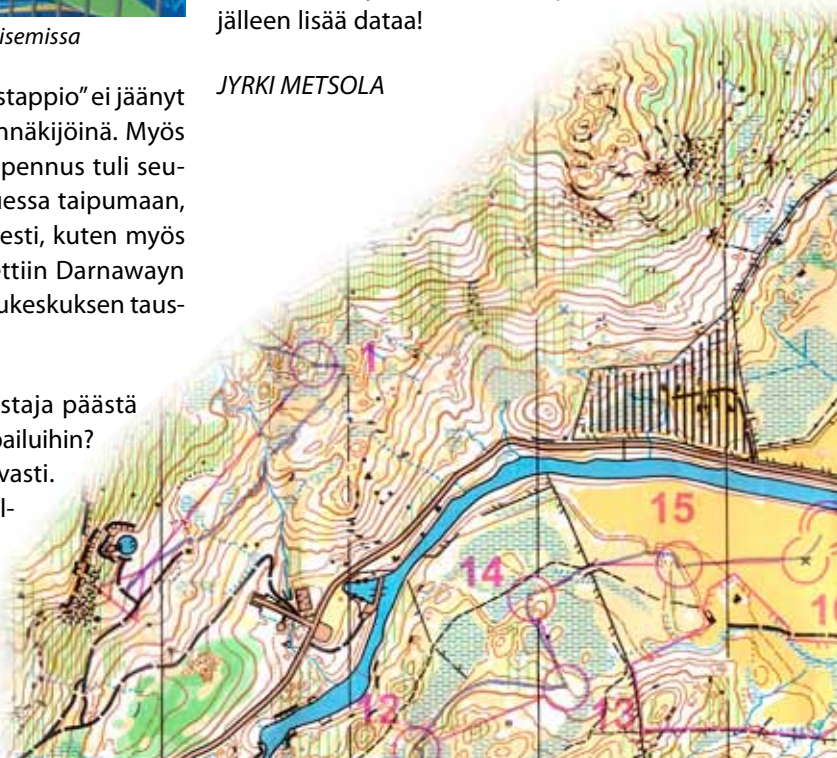

Yllä: Hollannin Mark Heikoop ei ihan pysynyt Suomen Minna Kaupin vauhdissa pitkän matkan MM-kilpailussa...

Palataan vielä Skotlantiin matkailumaana. Ehdottomasti tutustumisen arvoinen. Jo edellä mainitun kauniin luonnon lisäksi kannattaa mainita maan lukuisat hienot linnat, joista varmaankin 99 % jäi vielä käymättä läpi. Englantilaisista elokuvista ja TV-sarjoista tuttu ihmisten ystävällisyys oli täyttä totta. Hauskana yksityiskohtana voisi kertoa, että kun kisapaikalla ostin myyntikojusta suklaapatukan ja ojensin myyjälle rahan, vastasi hän "Lovely". Elokuvista ja sarjoista tuttu kilttikulttuuri tuli myös tutuksi, kun majoitushotellissamme viikon aikana järjestettiin kahdetkin häät ja todellakin, sulhanen ja miesvieraat olivat johdonmukaisesti pukeutuneet kiltti-asuun, aivan pienempiä poikia myöten.

Eli yhteenvetona. Hieno maa, hienot kisat. Ja siihen kuuluksaan "aivojen maastotietopankkiin" jälleen lisää dataa!

JYRKI METSOLA

Kuvasuunnistus 2015

KySsiläisen valokuvasuunnistus on tällä kertaa laadittu l'himaastoon eli Kurittulan kartalle. Maasto on uusintakartoitettu Teuvo Töyrylän toimesta 2013-2014 ja sen mittakaava on 1:10 000. Kilpailussa on tehtävänä paikallistaa valokuvissa esiintyvien rastilippujen paikat Kurittulan kartalla. Lähtö ja maali ovat myös merkitty rastilipuilla.

Rastien paikallistamisessa ovat tärkeänä apuna rastimäärittelyt, jotka on ilmoitettu kuvateksteissä. Rastimäärittelyn lisäksi on ilmoitettu kuvaussuunta kamerasta rastilipulle. Suunnat ovat 360-jakoisen kompassin asteina. Esim. 90° tarkoittaa, että kamerasuunta on suoraan itään, 225° lounaaseen jne.

Kun olet mielestäsi kaikki rastit eli kuvien kohteet löytänyt, kannattaa vielä mitata koko rata. Oikean radan pituus on 6830 m. Rata sinänsä ei ole ratamestarityön mallisuoritus. Se on kuvattujen kohteiden eli rastipisteiden yhdistelmä.

Tämän lehden liitteenä olevalle kartalle tai sen kopiolle tulee merkitä lähtö, rastit numeroineen, rastiväliiivat ja maali. Lisäksi tietysti kilpailijan nimi ja osoitetiedot. Vastaukset tulee postittaa tai muuten toimittaa 31.1.2016 mennessä osoitteeseen Mauno Rapo, Kasilanpolku 14 A 9, 48410 Kotka (puh. 040 557 6965). Sähköpostivastauksia ei hyväksytä.

Parhaiden kesken arvotaan mukavat, suunnistusaiheiset palkinnot. Myös kaikkien osallistuneiden kesken arvotaan kolme palkintoa.

Maastossa voi vapaasti käydä tarkistamassa rastipisteiden paikkoja, jos joku paikka ei kuvista selviä. Toivomme mukavia tuokioita kaamosajan keskellä ja joulunaikana perheiden yhteisten pohdintojen parissa!

Suunnistusterveisin Manu

Jukolan viesti 18.-19.6.-2016

Ensimmäinen ja halvin ilmoittautumispörä sulkeutuu jo 3.2.-16. Kymin Suunnistajien ilmoittautumisen avataan näinä päivinä, ilmoittaudu siis mielummin ennemmin kuin myöhemmin.

Ensi kaudella seuramme siirtyy seura-asujen osalta Trimtexin tuotteisiin. Jatkossa tuotteiden tilaus tapahtuu myöhemmin avattavan Trimtexin verkkotilausjärjestelmän kautta.

Lähtö: Kaivo 278°

1: Polkujen risteys aukolla 274°

2: Kumpare eteläsivu 222°

3: Ruokintakatos 100°

4: Ladon luoteiskulma 215°

8: Pellon kaakkoiskulma 256°

5: Polkujen risteys 28°

9: Aidan lounaiskulma 23°

6: Lounainen kumpare, pohjoissivu 255°

10: Sorakuoppa 290°

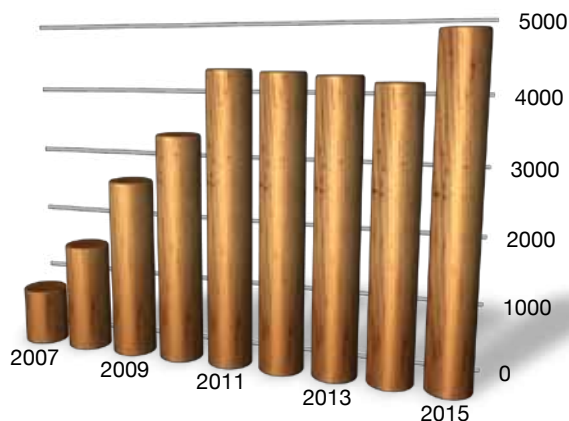
7: Aukon pohjoiskulma 220°

Maali: Polun pää, kentän reunalla 330°

Ennätysvuosi Rannikkorasteilla

RANNIKKO RASTIT

Rannikkorastikaudella 2015 kirjattiin 4871 suoritusta, mikä on uusi komea ennätys. Lisäystä edellisvuoteen tuli peräti 690 ja osallistujakeskiarvoksikin saatiin uusi ennätys 174,6 / tapahtuma.

Ensi kaudella tavoitellaan sitten 5000 suorituksen "haamurajaa"! Ensi vuonnahan esim. Jukolan viesti järjestetään suhteellisen lähellä Lappeenrannassa ja tämä innostanee kuntoilijoita myös Rannikkorasteille. Jukolasta tai kuntosuunnistuksista vasta haaveileville on myös tarkoitus järjestetä keväämmällä Jukolakoulua tai aikuisten suunnistuskoulua. Lisäksi olemme saaneet järjestettäväksi Haminassa järjestettävän Fin5 rastiviikon oheistapahtumana kuntosuunnistussprintin, joka varovaisesti arvioituna kerää tuplamäärän osallistujia normaaliin Rannikkorastikertaan verrattuna.

Mitään suuria uudistuksia ei tuttuun ja hyväksi koettuun Rannikkorastit -konseptiin ole tulossa, mutta pysähdyksissä kehitystyö ei missään nimessä ole. Ensi kaudelle pyritään uudistamaan tuloslaskentakalustoa ja -järjestelmää, esimerkiksi on-line tulosten mahdollisuutta tutkitaan. Tälle kaudellehan Rannikkorasteilla suoritettiin hienoinen face-lift uuden mm. teltan myötä.

Kiitos kaikille kaudella 2015 Rannikkorastien järjestelytehtävissä olleille, yhdessä tehden taakka ei muodostunut tänäkään vuonna kenellekään kohtuuttomaksi. Rohkeasti mukaan taas ensi vuonnakin, uudet ja vanhat seuratoimijat.

Kuhinaa Kothamissa

Yösuunnistus kiinnostaa, eikä ihme, sen verran mukavasta touhusta

on kyse. 4:n Kotkan-Haminan seudun suunnistusseuran yhteistuumin järjestämässä Kotham-Cup yösuunnistus-sarjassakin saavutettiin tänä vuonna uusi osallistujakeskiarvoennätys. Ennätys kirjataan nyt luvuin 54,7!

Syyskokouksessa valittu seuran johtokunta vuodelle 2016

Jyrki Metsola, puheenjohtaja

Heidi Haavisto sihteeri

Hannu Währn rahaliikenne

Kaisa Snell kirjanpitäjä

Jaana Pirttilä seuratoimintajaoston puheenjohtaja

Mikko Kiiski kartta- ja kilpailujaoston puheenjohtaja

Peter Svahn Rannikkorastit-jaoston puheenjohtaja

Sari Kaitainen Nuorisajaoston puheenjohtaja

Maria Kurhinen 11-14- vuotiaat, nuorisajaosto

Anu Soini harrastesuunnistus, nuorisajaosto

Mikko Töyrylä valmennusjaoston puheenjohtaja

Kartta- ja kilpailujaoston kuulumisia

Uusia ja uudistettuja kartoja

Kaudella 2015 valmistui uusia kartoja mukavaan tahtiin:

Helilä sprinttikartta, tekijänä Antti Pasi

Vehkovuori, Janne Weckman

Jauhomaäki, Hannu Pönni

Kangasmäki, Teuvo Töyrylä

Iivarinmäki, Teuvo Töyrylä

Kärsäjärvä sprinttikartta, Sami Sjöblom

Helilän sprinttikartta on ajateltu otettavan käyttöön Fin5 kuntosuunnistusoheistapahtumassa, Vehkovuori odottaa ksajärjestelysuunnitelmien täsmentymistä.

Kaudelle 2016 on suunnitelmassa mm. Teipparinvuoren laajennus, Turvalan sekä Hirssaari-Mussalo-alueen kortteli/sprinttikartat, Pihkoon koulun opetuskartta sekä Karhulan sprinttikartan laajennus.

Kilpailuja

Vuonna 2015 järjestimme Nuorten rasticupin finaalin Juurikorvessa. Kaudelle 2016 emme ole suunnistuskilpailuja hakeneet, mutta olemme mukana järjestämässä Kotka Trail -polkujuoksutapahtumaa. Jotakin Kaakon alueen suunnistuskilpailua saatetaan meille kuitenkin tarjota, harkitaan järjestelyjä sitten uudestaan. Edellä mainittu Fin5 kuntosuunnistus työllistää joka tapauksessa hieman normaalia Rannikkorastitapahtumaa enemmän, varaudumme siihenkin.

LÄHDE MUKAAN TALKOISIIN!

PIENIKIN PANOSTUS ON TÄRKEÄ!

KYMIN SUUNNISTAJIEN STIPENDIRAHASTO

Vaikka suunnistus ei lajina ole kalleimmasta päästä, määrätietoinen valmentautuminen ja huipulle tähtääminen vaatii isoja taloudellisia panostuksia. Leirimatkat, varustehankinnat ja mahdolliset maajoukkue-edustusmatkojen omavastuut nostavat yksittäisen nuoren urheilijan kustannukset tasolle, johon kaikilla perheillä ei välttämättä ole taloudellisia edellytyksiä. Kymin Suunnistajien Stipendirahasto on perustettu täydentämään seuran ns. normaalityukea ja muualta yksittäisen urheilijan mahdollisesti saamaa lisätukea. Stipendirahaston perustaminen on osa KyS 2020 -projektia, jonka tavoitteena on tarjota lupaaville nuorillemme kehityspolku aikuisten pääsarjoihin ja näin luoda seurastamme eliittiseura myös pääsarjatasolle.

Stipendirahaston tarkoitus:

Täydentää seuran ns. normaalitukea ja muualta (järjestöt, Suunnistussäätiö jne.) mahdollisesti yksittäisen urheilijan saamaa lisätukea. Rahastolla mahdollistetaan erityisesti niiden seuramme nuorten (15-25 -vuotiaiden) suunnistajien tavoitteellinen valmentautumis- ja kilpailutoiminta, joiden perheillä ei ole taloudellisia edellytyksiä kattaa mainitusta toiminnasta syntyviä kuluja.

Miten rahastoon lahjoitetaan rahaa?

Kymin Suunnistajien stipendirahastoon voi lahjoittaa haluamansa summan yksityinen henkilö/yhteisö tai yritys. Lahjoitettava summa on täysin lahjoittajan valittavissa.

Käytännössä lahjoittaminen tapahtuu maksamalla haluamansa summan Kymin Suunnistajien tilille (FI77 5172 0220 0249 22) ja merkitsemällä viestiosaan "Stipendirahasto". Ilmoita myös lahjoituksestasi Stipendityöryhmän Jyrki Metsolalle (jyrki.metsola@cads.fi) ja ilmoita samalla, voidaanko nimesi mainita lahjoittajien listalla.

Yksittäisten lahjoitusten määrät eivät ole julkisia ja kyseisiä tietoja käsitellään täysin luottamuksellisesti seuran taloushallinnosta vastaavien henkilöiden toimesta.

Miten tukea jaetaan?

Stipendejä haetaan vapaa- muotoisella hakemuksella. Haku on kaksi kertaa vuodessa, kesäkuussa (15.6. mennessä) ja joulukuussa (15.12. mennessä). Hakemuksessa tulee perustella stipendin taloudellista tarvetta ja eritellä kustannukset, joihin stipendiä haetaan. Työryhmä käsittelee hakemukset täysin luottamuksellisesti.

Stipendien maksatus tapahtuu aina stipendin hakijan esittämiä maksukuitteja vastaan. Tällaisia kuluja voivat olla:

- Varustehankinnat
- Leirikulut
- Kilpailumatkakulut (esimerkiksi arvo- kilpailujen omavastuut)

Stipendityöryhmän kokoonpano

Stipendirahastosta vastaavan työryhmän nimeää vuosittain Kymin Suunnistajien johtokunta. Yksi työryhmän henkilöistä toimii yhteyshenkilönä (ottaa vastaan hakemukset, on yhteyshenkilönä lahjoittajille). Vuonna 2015 stipendityöryhmän muodostavat:

- Jyrki Metsola (yhteyshenkilö), jyrki.metsola@cads.fi GSM: 0400-427796
- Maria Kurhinen
- Mikko Töyrylä

Stipendirahaston julkisuus

Stipendityöryhmä tiedottaa jäsenille vuosittain, mihin eri asioihin (ei henkilötasolla) tukea on annettu ja minkä verran.

Nuorten Jukola 2015

Kisatunnelmaa seuratelalla

Antti Pasi leimaa

Aurinkoisena elokuun aamuna starttaili useampi kyssiläinen autokunta kohti Raaseporia kyydissään innokkaita suunnistajanuoria sekä huoltajia, valmentajia ja kannustajia. Nuorten Jukolan viesti starttaisi klo 11:30, mutta sitä ennen olisi viestin 30-vuotisjuhlallisuudet avajaiskulkueineen. Meiltä seuraa kulkueessa edustivat Lauri&Ladyt eli Lauri Lavikainen, Isabella Svahn, Roosa Metsola ja Venla Kääriä.

Seuratelta pystytettiin helteiselle pellolle seuratelta-alueelle aivan kilpailukeskukseen. Päivän aikana todettiin, että teltta oli todella tarpeen, lämpötila kohosi reilusti yli

20°C ja varjopaikkoja ei juuri muualta löytynyt.

KySsin hienot suoritukset edellisvuoden alkuosuuksilla oli noteerattu ja 1-joukkueemme oli valittu yhdeksi GPS-joukkueeksi. GPS-seurantalaitteen saivat 2-, 5- ja 7-osuuden juoksijat eli Antti Pasi, Venla Kääriä ja Antti Väyrynen.

Avajaisseromonioiden jälkeen lähtöalueelle alkoi hiljalleen kokoontua ensimmäisen osuuden viestinviejiä, meiltä Daniel Koivisto 1-joukkueen ja Väinö Kotro 2-joukkueen aloittajina. Puoli kahdeltatoista kajahti lähtölaulus ja 164 joukkuetta ampaisi

matkaan. Viesti alkoi kutkuttavasti: ensimmäisellä väliaikarastilla 1,5 km kohdalla leimasi Daniel Koivisto kärjessä yhdessä Helsingin Suunnistajien kanssa, mutta takana oli useita joukkueita vain muutamien sekuntien päässä. Seuraavalla väliaikarastilla 2,9 km kohdalla, joka oli myös yleisörasti, oli helle jo tehnyt tehtäviään ja Daniel oli joutunut antamaan hieman periksi, hienosti kuitenkin 13. sijalla reilun minuutin kärjestä.

Vaihtoalueella verrytteli ja odotteli pääsyä toiselle osuudelle keskittyneen oloisena Antti Pasi. Daniel tuli vaihtoon 26:nä vajaat kolme minuuttia kärjestä päästään Antin takaa-ajoon: puolen minuutin sisällä oli 12 joukkuetta edellä ja kolmantena vaihtaneeseen Hämeenlinnan Suunnistajiinkin vain reilu minuutti eroa. Mainittakoon, että viestin voitaneen MS Parman aloittaja tuli vaihtoon Danielin perässä sijalla 27.

Kakkososuuden ensimmäiseltä väliaikarastilta kuului taas mahtavia uutisia: KySsin Antti Pasi leimannut viidentenä heti MS Parman perässä, vain 1:23 kärkeä jäljessä. Jännitys Kyssin leirissä kasvoi ja kyssiläiset riensivät yleisörastille odottamaan Anttia, jonne hän tulikin viidentenä (tällä kertaa hieman MS Parmaa edellä).

Vaihtoalueella 1-joukkueen kuopus, 11-vuotias Emilia Pätäri odotteli innokkaana Antin tuloa vaihtoon ja pääsyään ensimmäiseen Nuorten Jukola suunnistukseensa. Antti tulikin osuudeltaan kuudentena, vajaat 2,5 minuuttia kärjestä ja lykkäsi kolmannen osuuden kartan Emilialle.

Emilialla oli oikein unelma-alku: ensimmäiselle väliaikarastille kärkeä kiinni vajaat 20 sekuntia ja sijoitus 4. Osuuden loppupuolella alkoi ikähyvitys hieman näkyä ja Emilia joutui hieman antamaan tasoitusta vanhemmille kilpikumppaneilleen. Vaihtoon Emilia tuli hienosti sijalla 13.

Neljännelle osuudelle ampaisi 1-jouk-

Emilia kurvaa kelpo suorituksen tehneenä tyylikkäästi vaihtoon.

Menestys ei tule ilmaiseksi, Venla kaikkensa antaneena vaihdossa.

kueen toinen ensikertalainen, Akseli Virtanen. Ensimmäiselle väliaikarastille 1,2 km kohdalla Akseli oli jo ohittanut kaksi joukkuetta. Vaihtoon tullessa Akseli oli vielä ohittanut väliaikarastilla edellä olleen Kokkolan Suunnistajat, mutta Tampereen Pyrinnön kaksi joukkuetta oli päässyt lopussa ohi eli Akselin vaihtosijoitus hienosti 12.

Viidennelle osuudelle pin-kaisi Venla Kääriä GPS-seurantalaite selässään. Viides osuus Nuorten Jukolassa on putkiosuus. Tärkeintä oli siis pitää oma pää kylmänä ja käyttää kanssakilpailijoita mahdollisimman paljon hyväkseen.

Väliaikaseuranta näyttää, että Venla oli leimannut 11:nä 6-rastilla, mutta loppumatkan pienillä reitinvalintaeroilla muutama joukkue pääsi edelle, vaihtosijoitus 14.

Kuudennella osuudella viestiä kii-dätti taitosuunnistaja Roosa Metsola. Vauhdissa Roosa joutui hieman antamaan periksi lihaskrampin vuoksi, mutta tuli vaihtoon tyytyväisenä sijalla 12, reilun puoli minuuttia Kouvolan Suunnistajia perässä.

Ankkurin ampaisi matkaan Antti Väyrynen. Jännitys kyssin leirissä tiivistyi, Antin GPS-käyrää seurattiin tiiviisti tableteilta ja läppäreiltä, hyvä että hengittää muistettiin. Tilanne oli kutkuttava: seuran paras sijoitus ikinä Nuorten Jukolassa tulossa ja rakas kilpakumppaniseura Kouvolan Suunnistajat hieman edellä. Yleisö-rastia lähestyttäessä nähtiin GPS:stä, että Antti oli aivan tasoissa KooVeen kanssa. Edellinen rasti ennen yleisö-rastia oli mäen päällä, ja reitinvalintoja aiemmat juoksijat olivat tehneet jyrkänteiden molemmilta puolilta. GPS näytti, että KooVee valitsi rastilta lähdettäessä jyrkänteiden kierron vasemmalta ja Antti oikealta. Tällä kertaa vasen oli hieman nopeampi (loivempi rinne pystyi juoksemaan kovempaa) ja KooVee ennätti leimaamaan muutaman sekunnin ennen Anttia. Parivaljakko katosi pururataa pitkin metsän siimekseen ja taas oltiin GPS:n varassa. Seuraava rasti olikin hajontarasti, Antti löytää omansa ongelmitta mäen korkeimman kohdan kautta, kilpakumppani juoksee rinnettä pitkin oman rastinsa ohi ja meni hetki ennen kuin löysi rastinsa. Antti jatkaa tasaisen varmaa menoa, edellä olevat joukkueet ovat sen verran kaukana, ettei niitä enää juoksemalla kiinni saa ja KooVeen pummi näytti hankaloittavan myös seuraavien rastien löytymistä, ja ero KySsiin kasvoi. Teltpaikalta uskalletaan jälleen hengittää ja joukkue- ja seurakaverit lähtivät vastaanotta-

Ankkuri-Antti maalissa, KyS:n historian paras NuJU-sijoitus on iloinen tosiasia!

maan ankkuria maaliin. Tuloksena kautta aikain seuran paras sijoitus Nuorten Jukolassa: 11. Mahtava suoritus nuoriltamme!

KySsin 2-joukkueessa juoksivat tänä vuonna Väinö Kotro, Jonatan Svahn, Mette Soini, Evert Gango, Pinja Kavakko, Isabella Svahn ja Lauri Lavikainen. Mette ja Evert juoksivat ensikertalaisina 14-sarjan osuudella antaen ikähyvitystä pari vuotta vanhimpiin samalla osuudella juokseviin, ja Pinja juoksi hienosti 5. osuuden 13-vuotiaana 16-sarjalaisten kanssa. Joukkue jäi tänä vuonna ilman tulosta, mutta hyviä suunnistuksia, iloista meininkiä ja maastopankin kartuttamiskokemuksia kertyi.

Kyssistä oli myös Onni Vepsäläinen vahvistamassa Vaasan Suunnistajien 3-joukkuetta ja Robert Björnman ankkuroi lappeenrantalaisen Rakkaan sijalle 103. Mainittakoon, että 10-vuotiaan Onnin osuussijoitus oli hienosti 81. H14-osuudella; tässä vaiheessa vielä 150 joukkueella oli hyväksytty suoritus.

Palkintojenjakoseremoniassa KySsin riemu ja ilo sekä näkyi että kuului. Tultiinpa palkintojenjaon jälkeen meitä vielä erikseen onnittelemaan EsSusta toteamalla, että taisitte olla todella iloisia saavutuksestanne. Mitäpä siihen muuta toteamaan kuin että niin oltiin.

Ensi vuonna nujuillaan Nurmijärvellä Rajamäen Rykmentin isännöiminä.

Maria Kurhinen

Leimausleirille Ikaalisiin kesäkuussa 2016!

Lähde mukaan Suomen Suunnistusliiton lajitapahtumaan Leimaus-leirille, joka on tarkoitettu 8-18 -vuotiaille (alle 10 v. nimetty huoltaja matkassa) ja järjestetään ma-to 6.-9.6.2016 Ikaalisissa. Majoitus- ja tapahtumakeskuksena toimii Rantasipi Ikaalisten Kylpylä ja leirin järjestäjänä Ikaalisten Nouseva-Voima ry.

Kymin Suunnistajat ovat varanneet hotellitason majoituspaikkoja (täysihoito) Rantasipi Ikaalisten Kylpylästä, 2-4h + lisävuoteet, 0 - 400m etäisyydellä päärakennuksesta. Leirin hinta on 230 €/leiriläinen. Ohjaajia tarvitaan myös matkaan. Seura tukee osallistumismaksuissa jäseniä myöhemmin päätettävillä summilla.

Ilmoittautumiset mielellään jo 31.1.16 mennessä, mutta viimeistään 31.3.16. Lisätietoja ja ilmoittautumiset Anulle: anu.soini@kypm.net tai p. 050-4001504

Leirin suunnistusharjoitukset tapahtuvat Kylpylän alueen sprinttikartoilla, viereisessä Teiharjun maastossa, Jämin harju- ja kangasmaastossa sekä ylempien tasoryhmien osalta myös SM-keskimatkan 2015 maastossa Ikaalisten Luhalahdessa. Lisätietoja leiristä: www.iknv.fi/leimaus2016

Tervetuloa mukaan!

KyS:n jäsenmaksut

Tämän KySsiläisen mukana on erillinen liite, jossa on myös nämä ohjeet jäsenmaksun maksamisesta vuodelle 2016.

Jäsenmaksujen eräpäivä on 31.1.2016. Jos haluatte maksaa jäsenmaksun heti, laittakaa kuitenkin eräpäiväksi vasta joku tammikuun päivä, niin kirjanpitäjän ei tarvitse sumplia niitä vuodenvaihteen kirjanpidossa siirtyvien erien kautta ensi vuodelle.

Tilinumero on FI77 5172 0220 0249 22 ja vuosikokouksen päättämät maksut:

Aikuiset	40 €
16-vuotiaat ja nuoremmat	25 €
Perhemaksu	100 €

Uusien jäsenten tiedot, osoitteenmuutokset yms. seuran jäsensihteerille Marja Strengille, puh. 044 311 1242 tai sähköpostitse marja.streng@kypm.net.

Seuran sähköpostitiedotukset

Jos et ole vielä mukana seuramme sisäisessä sähköpostitiedotuksessa, ilmoita sähköpostiosoitteesi seuran jäsensihteerille Marja Strengille (marja.streng@kypm.net).

Punaisia poskia suunnistuskoulussa

Kuutisenkymmentä lasta oli ilmoittautunut lasten suunnistuskouluun ja ensimmäisellä kerralla huhtikuun lopulla Saaripirtillä heistä oli paikalla liki 50 vanhempineen. Sutinaa siis riitti. Suunnistuskoululaisten ikähaarukka on laaja: n. 4 - 12 v. Koulu onkin jakautunut ryhmiin pääasiassa iän perusteella. Kaikenikäisille on ollut

omaa ikätasoaan vastaavat harjoitukset. Koska suunnistuskoulukertoja oli kauden aikana 17, tarvittiin paljon ratamestareita ja ohjaajia. Heidän panoksensa sekä lasten vanhempien mukanaolo on äärimmäisen tärkeää suunnistuskoulun onnistumisen kannalta.

Sillä panoksella saadaankin paljon aikaa! Kauden mittaan joukko pysyi hyvin koossa syksyyn asti ja liki kaikissa harjoituksissa oli 30 - 40 lasta. Kausi huipentui juhollisiin suunnistuskoulun päättäjäisiin 24.9. Laajakosken kylätuvalla. Oli hienoa nähdä peräti 42 lasta vanhempineen nauttimassa kauniista syysillasta.

Mitäpä muuta suunnistuskoulun päättäjäisissä olisikaan tehty kuin suunnistettu: oli rastijahti, leimausrata ja vieläpä 2 kartiosuunnistusrataa. Leimausrata nosti monen suunnistajan kilpailuhengen esiin ja parasta tulosta jahdattiin monta kertaa rata kiertäen. Syksyisen illan jo alkaessa hämärtää syötiin makkarat ja jaettiin suunnistuskoulun kunniakirjat ahkerimmille suunnistuskoululaisille. Lopuksi vielä toivotettiin hyvää syksyä ja talvea. Nähdään ensi keväänä uudelleen!

Sari Kaitainen

NUORI SUUNTA –OHJAAJAKOULUTUSTA 20.-21.2.2016 HAMINASSA

Nuori Suunta –ohjaajakoulutus sopii hyvin Hippo-suunnistuskoululaisten ohjaajille ja vanhemmille sekä nuorille suunnistajille. Jos et ole vielä toiminut ohjaajana, mutta haluaisit tulla mukaan ohjaajaksi, tai jos lapsesi on tulossa ensi vuonna Hippo-suunnistuskouluun, kurssi on erinomainen aloituspaketti. Kurssin ainoa vaatimus on jonkinlainen käsitys lajista. Kurssilta saa hyvät tiedot ja taidot suunnistuskouluikäisten lasten suunnistuksen tukemiseen ja kannustamiseen sekä mahdollisuudet omien ohjaustaitojen ja myös suunnistuskoulun kehittämiseen. Nuorille suunnistajille koulutus antaa lisätukea omaan suunnistukseen.

Kurssilla on teoriaa ja käytännön harjoituksia sopivassa suhteessa. Koulutus toteutetaan kahtena viikonlopun (la-su) mittaisena koulutuksena (yht. 36h), joista ensimmäinen on helmikuussa ja toinen osa syksyllä erikseen sovittavana ajankohtana. Jaksojen välissä on etäopiskelua, mm. ohjaustehtäviä seurassa. Suoritettuaan molemmat osat kurssilaiset saavat todistuksen osallistumisestaan.

Koulutus järjestetään yhteistyössä VeVen kanssa (VeVe koordinoi käytännön järjestelyt).

Kymin Suunnistajat maksaa koulutuksen jäsenilleen.

Lisätietoja Suunnistusliiton sivuilta: Nuoriso Koulutus Nuori Suunta -ohjaajakoulutus

Koulutukseen ilmoittaudutaan Suunnistusliiton koulutuskalenterista löytyvän linkin kautta:

<http://www.suunnistusliitto.fi/nuoriso/koulutus/ilmoittaudu-ohjaajakoulutukseen/>

Huom. Ilmoittautumislomakkeessa kysytään, haluatko lunastaa Suunnistuksen huipputreenit –harjoituskorttipaketin, vastaa että saat sellaisen käyttöösi (seuralla on harjoituskorttipaketteja), jollet halua pakettia itsellesi.

Laitathan tietoa koulutukseen osallistumisestasi myös suunnistuskoulun rehtorille Sari Kaitaiselle (sari.kaitainen@kympp.net)

Tuskaa tuntureilla - eli amatöörireinä MM-kisoissa

Kolmannesvuosisadan rajapyykin lähestyessä on pakko myöntää realiteetit. Urheilussa MM-kisoihin pääsyyn mahdollisuudet alkavat olla vähissä. Rouva ei innostu Sonkajärven matkasta eikä taidot eikä leikkimielisyys riitä suofutikseen tai lentikseen. Siksi kun kuulimme kaverini Helevän Heikin kanssa joulukuussa 2014 Rogainingin MM-kisojen saapumisesta Suomen Saariselälle oli ilmoittautumiskynnys sangen matala. Olimmehan kokeneita rogaajia, Repolan Raittiusseuran vyöltä löytyy 2, 4 ja 6 tunnin roganingit joten 24 h mestaruusmatka tuskin olisi aika eikä mikään - näin uskottelimme itsellemme. Toinen meistä oli myös koittanut nelisen kertaa yösuunnistusta joten sekin oli hallussa. Vielä kun haastamaan saapuisi idolini, mielestäni Suomen kovin kestävyyseläjä Petteri Muukkonen, oli päätös helppo. Paikka kisoissa löytyi ilmoittautumalla ja maksamalla suhteellisen suolainen osallistumismaksu.

Alkuvuodesta jaksoi vielä panostaakin. Juoksukenkäfetisistinä uudet kengät oli tietysti hommattava ja valinta kohdistui Inovin race-ultra 290:iin. Mainostettiinhan niissä olevan juuri tarpeeksi vaimennusta pidemmille matkoille ja hurjan moni nettitestaaaja niitä kehui. Väliäkö sillä että tuntuivat omissa jalassa vähän kolhoilta. Pidensin hieman sunnuntailenkkejä ja kävin jopa Repoveden kaakkurin kierroksella varustetestiä holkalla. Kesälomalla kuitenkin into lenkkeilyyn romahti ja vähätkin lenkit tapahtuivat tunturityyppimaastoissa Puumalan eteläisessä saaristossa. Rannikkorasteilla kävin muutaman kerran juoksemassa tahattomasti rogainingin tyyliin rastit omassa järjestyksessä ja ottamalla "ei aikaa"-tuloksia, tosirogaaja ei muitten suunnittelema ratoja loppuun viitsi (=jaksa/osa) juosta.

Elokuun 22.8 kuitenkin lähestyi väijämättä ja vaikka kunnolle ei ehtinyt loman jälkeen mitään tekemään, oli muuta valmistelua riittämiin. Pakollisia kamoja puutui avaruuspeitosta sidetarpeisiin. Pieni mutta tehokas lamppu löytyi Kyssin facesivujen avulla Svahnin Peteriltä, ja gps-loggeri Noreman Simolta, GPS-kellot jotka piti ääntä oli nääs kielletty. Leukoplastia, buranaa ja vaseliiniä piti ostaa riittämiin. Heseltä uupui lähes kaikki repusta kenkiin, ja todistettavasti roga ei ole halpa harrastus, menihän koko garderoobiin yli 400 €. Pomolta oli kovaan ääneen avokonttorissa pyydettyä lomaa MM-kisoihin ja

työkavereille selitettävä lajisääntöjä kerta kerran jälkeen. Arvailut vaihtelivat jonkin sortin rave-bileistä hiustenkasvatuskisoihin.

Pe 21.8 matka alkoi lennolla Helsingistä Ivaloon. Jo lentokoneessa ja bussissa Saariselälle tein huomion, että suurin osa oli rasvaprosentti-indeksillä kovemmassa kunnossa kun minä, bussikuski mukaan lukien. Majoituimme rivitaloon ja vuokrasimme maastopyörät jotta voisimme hakea joukkumateriaalit. Tässä vaiheessa tajusimme että jostain syytä olimme joutuneet GPS-seurattaviksi, romuttaen alkuperäisen taktiikkamme, Muukkoson peesiin ja loppusuoralla ohi. Paluumatkalla kisakeskuksesta Kiilopäältä Saariselälle eteeni sattui alamäessä monttu. Lentäessäni etutangon yli tantereeseen hätäjarrun jälkeen kerkesin miettiä eroja jarrusormien lihasmuistissa

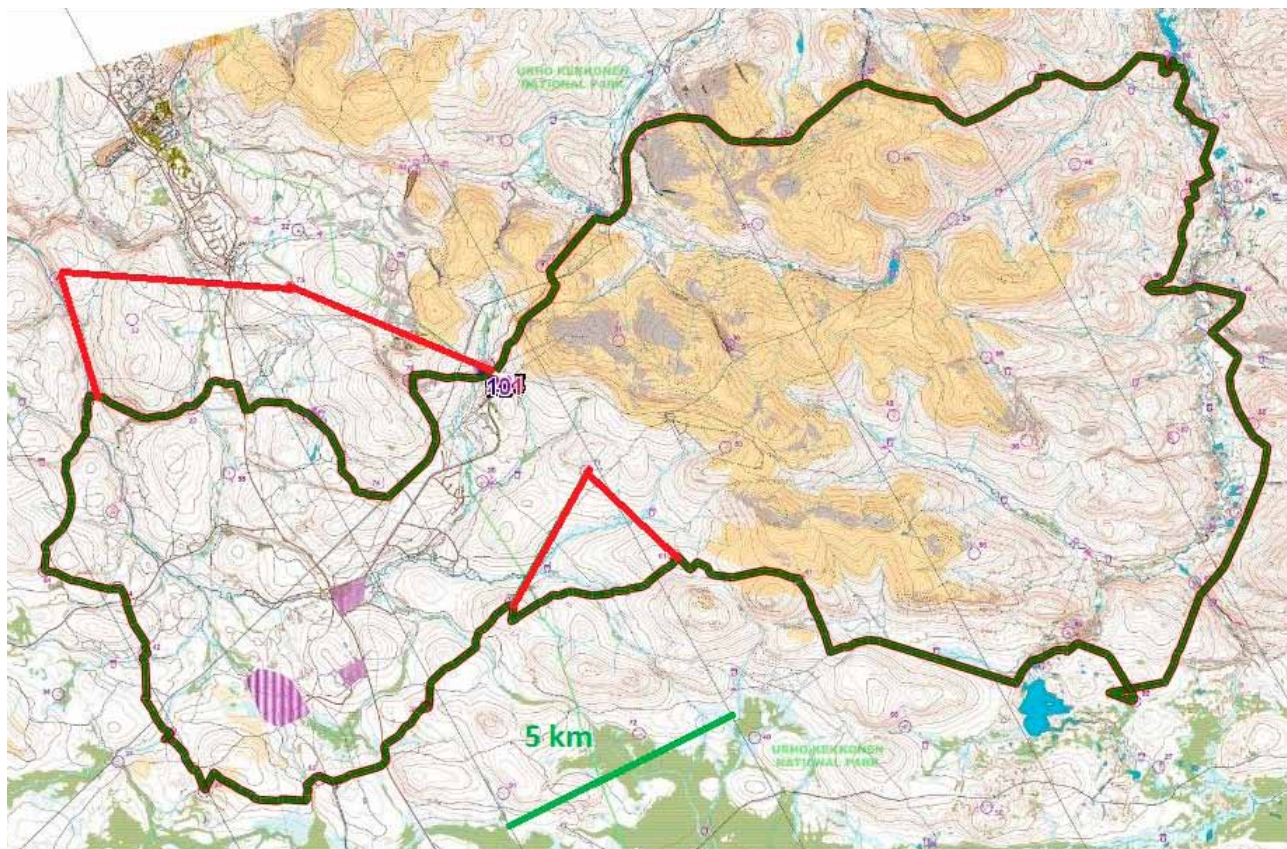
	Hankittu	Merkki	Otettu mukaan
Kompassi	X	suunto	X
Kello			X
Takki	X	berghaus vapor	X
Paita	X	lidl pitkä+kys	X
Housut	X	lidl trikoot	X
Sukat	X	tuplakeros	X
Kengät	X	Race ultra 290	X
Hattu	X	BUFF	X
Pilli	X	repussa	X
Reppu	X	race elity 16	X
Juomasäiliö	X	miltec	X
Varapaita (thermal?)	X	merinovillaa ja jotain	X
Geelit	X	25 kpl on (glukoositabletteja)	X
Juomaa		hart-sport?	
Ravinto			
Kalsarit	X		X
Suolat			X
Valo	X	Lupine piko	X
Hanskat	X		X
Teippi	X	Leukoa	X
Veitsi	X	marttini taitto	
Sidetarpeet			
Avaruuspeitto			
Band aid			
Puhelin			X
Burana			X
rakkolaastari	X		X
vaseliini	X		X
ohut kynä (2)			X
highliter-kynä (pun+vih)	X		X
Suunnittelunaru			X
nästoja	X		X
GPS		Kyselen Kys	X
Teltta	X	Mickinley kupoli	X
suunnittelualusta	X	pahvilatka?	X
Paskapaperi			
Pyyhkeet suihkuun	X		X
viivoitin	X		X
AMM			X

Varustelistaa matkalle ja suunnitteluun

olevan AM-geometriallla varustetun 29" pyörän ja vuokrafirman carraron xc-26" pyörien otb-herkkyuden välillä. Nopea tarkastus ettei kukaan nähnyt ja kylkiluita painelemaan. Hellyydestä huolimatta yksikään luu ei tuntunut olevan irti eikä tällä kertaa solisluukaan murtunut joten tod-näk. säikähdyksellä selvittiin. Kämpillä toiseen nilkkaan puoli rullaa leukoplastia, kylmägeeliä kylkeen, reppu pakkaukseen ja pastaa napaan. Top Gun tuli töllöstä joten se oli vielä joukkuehengen nostatukseksi tuijoteltava.

Aamu koitti liian pian. Puuroa rinnan alle ja taksilla kahdeksaksi Kiilopäälle. Pystytimme teltan tukikohdaksi. Yhdeksäksi saimme kartan ja alkoi armoton suunnittelu. Yliviivasimme isoimmilla pisteillä varustetut rastit päätöksien selkeyttämiseksi. Meillä oli varattuna 2 m narua, joka vastasi 1:40 000 lakanalla 80 km reittiä linnuntietä. Pian verkkokalvoille nuppineulojen ja narun avustamana alkoi hahmottua myötäpäivään kiertävä reitti, joka aluksi veisi tuoreilla jaloilla koillisen tuntureille ja siitä idän jokisuistoon, yöllä olisi selkeitä muotoja ja nopeudesta riippuen polkuja tarjolla etelässä ja väsyneillä jaloilla aamulla lännen tasaista polkuverkostoa. Suunnittelun lomassa törmäsin myös seuramme rogakonkariin Petteri Nikkiin, joka vinkkasi varpaiden välien vaseliinikyllästyksen helpottavan elämää. Lotrasinkin vaseliinia lähes joka paikkaan minkä kuvittelin voivan hiertyä. Taktiikkana muutenkin molemmilla oli tuplasukat. Petteri kertoi varustautuneensa retkikeittimellä ja retkimuonilla, meillä oli repuissa geeliä, pähkinöitä, rusinoita, karkkia ja ruisleivät + roiskeläpät. Hyvissä ajoin lentolaivueemme meni

pakollisen varustetarkastuksen läpi pelipaikoille, iskutäisyydelle Muukkosesta ja Pukemasta, noista rogapiirien Icemanista ja Slidestä. Lähtökellon kilistessä läksimme toteuttamaan omaa suunnitelmaamme, ylämäet kävelen, alamäet juosten. Yllättävän pian omalla hyvällä reitinvalinnalla pääsimme omaan rauhaan. Rastit 57:lle asti oli upeita avotunturirasteja, jossa sai hyvällä alustalla hölkötellä avointa maastoa maisemia kymmenien kilometrien päähän katsellen aurinkoisessa säässä. Siellä sielu lepäsi, lompolo kirkkaana kiilsä ja nämä piirtyvätkin mieleeni ehkä suunnistusurani hienoimpina tunteina. Persipiraatio oli +20°C asteessa kohdallaan, onneksi luontomme pohjoisessa on niin puhdas että jokaisesta purosta sai juomarakkoon täytettä. Muihin rakkoihin neste ei siinä helteessä ehtinytkään. Saavuttuamme itäreunan jokisuistoon oli ensimmäinen joenylitys edessä. Neitimäisesti riisuimme ehdotuksestani kengät ja sukat, yrittäen välttää rakkoja viimeiseen saakka. Lopulta polviin ylittyvän joen yli kahlatuamme ja kengät uudestaan jalkaan saatuaamme törmäsimme välittömästi soistuvaan maahan joka kasteli jalat läpikotaisin. Se siitä. Jatkossa kengät pysyisivät jalassa ja märkinä. 73 jälkeen vuorossa oli 93, jonka olimme lähellä pummata kunnolla, mutta Hesen tarkkavaisuudella ja muiden kilpailijoiden läheisyydellä saimme lopulta hyvin kiinni. 66 löytyi helposti, 46:lle noustessa ensimmäistä kertaa alkoi jalat reisissä hapottamaan kunnolla. Tässä vaiheessa kello oli 18:00. 86 etsiessämme eksyimme väärälle joenuomalle, mutta lopulta suunnalla sitkeästi taapertaen pääsimme rastille. 23:lle vei yllättävän hyvät polut ja vastaan tulikin tulevat

Reitti ja oiot punaisella.

Kaverit maalissa ja esittämässä perinteisen tiimitervehdyksen

maailmanmestarit, Muugetmoog ja joku hiihtosuunnistaja. Huikkasin molemmille kannustushuudot mutta ilmeisesti eivät tunteneet, vaikka kerran olin rannikkorasteilla neljän joukossa A-radalla ja kerran Pukeman kanssa samoilla KL-rasteilla. 47:lle vievää puroa ylittessä pääsi taas kastelemaan kengät. 92:lle oli valittava suoraan tai kierto, onneksi tiimipalaverissa edellisenä päivänä oli mietitty että kävellen kannattaa mennä aina suoraan, loiva nousu ei sinänsä tunnu missään mutta ylimääräinen matka tuntuu. Töytäre ylitettinkin sujuvasti mutta rastia pummattin urakalla, vaikka koetettiin olla äärimmäisen tarkkoja. Lopulta päästiin rastille ja todettiin että on tullut aika jalkahuollon ja sukkienvaihdon, olihan edessä kuivemman näköistä pätkää. Virhe. Suon läheisyydessä oli itikkaa niin maan peijjonisti että tuli suorastaan hysteerinen olo. Hesen appiukko, aito lapinmies oli vannottanut ennen reissua ettei siellä mithän hyttysiä ole, joten jätimme myrkyt pois repuista. Mainitsin asiasta Heselle ja aprikoin olikohan etelän veteliä taas höpläytetty. 85 löytyi hyvin. Matkalla 41:lle piti taas ylittää oja, jossa sai vasta vaihdetut kuivat sukat märiksi. Pitkällä polulla otettiin vielä juoksuaskelia viimeistä kertaa ja oltiin optimistisia tulevaisuuden suhteen. Lamput viritettiin päähän, alkoihan ilta hämärtää. Tässä vaiheessa totesimme että aikataulumme mukaan 41:llä olisi pitänyt olla klo 22:00, ja siitä tulisimme myöhästymään. Niinpä päätimme jättää hankalan 71 pois jatkosuunnitelmista. 41 löytyi upeasti aaraalisen yösuunnistuksen perusteella, kunhan kuunteli oikealla solisevaa puroa toi se automaattisesti rastille. Kiittelimme itseämme nerokkaasta reitistä ja jatkoimme selvien muotojen avulla kohti 62:stä. Ensin väärään notkelmaan ajauduttuamme löysimme tämänkin mukavasti. Mutta tässä vaiheessa alkoi hiertyä paikka jos toinenkin. Jalkojen rakkojen kanssa pystyi elämään mutta kokonaisvaltainen jalkapohjien arkuus söi askeleesta pituutta. Kello oli hieman yli puolenyön ja väsy alkoi pikkuisen

painaa joten kompassisuunta pyrki vaeltamaan koko ajan vasemmalle, syytän aiheettomasti coriolisvoimaa. Purolle saavuttuamme emme oikein tienneet missä olimme, pidimme lyhyen vaseliinitauon ja jatkoimme puron suuntaisesti. Vasta kilometrin jälkeen tajusimme että olimme raa'asti vasemmalla ja taas soistuvalla alueella. Nousimme 81:n sisältävälle mäelle ja taas liikaa vasemmalle. Onneksi rasti oli muidenkin suosiossa ja löysimme oikean suunnan varsin pian. Monta tuntia oltiin saatu tulla aivan yksin, juuri niin kuin suunnistuksessa pitääkin, mutta nyt alkoi olla valoja enemmänkin ympärillä.

Lapin lämmin yö, revontulet taivaalla ja hyvää seuraa. Kuulostaa hienolta mutta kun on edennyt 13 tuntia ja hyvän seurankin ainoa ilmentymä on inov-8 merkit kantapäissään tai takaa kuuluva askellus on moraali kovilla. Mietin huudella kaverille top gunin tyyliin "talk to me goose" mutta hävittäjämme oli joutunut Muukkosen jättövirtaukseen jota ei typerät vitsit olisi pelastanut. Moraalin kohottamiseksi pidettiin 10 minuutin seläläänolotauko jalat kelolla nojaten ja katsellen tähtitavasta. Siihen olisi voinut nukahtaa mutta jatkettava oli, eikä jalat olleet sen vetreämmät. 33 oli helppo. 82:lle mennessä tuntui että eksyttiin loputtomaan suohon mutta kumminkin oli menty suoraan, mutta väärästä kohdasta. Jotkut juoksi nelostiellä ohi, samalla kun meillä koski joka askellus. Aloin siirtyä mielessäni Inov-8:in leiristä Salomonin leiriin. 96 oli helppo, eikä ainakaan vauhdin takia voinut painella ohi.

Aamu alkoi A:lla, eli apatialla Juicen kappaletta mukaillen. Suunnistusinto oli vähissä ja kun 42:lle mennessä vastaan tuli taas yli polviin ulottuva suo-oja, oli vitsit vähissä. Sinänsä oli tultu hämmäntävän suoraan ja poroaidan jälkeen jatkettiin myös viivasuoraan. Ainoa vaan oli että matkalle osui koko lapin tihein metsä jossa etenemisestä

ei tahtonut tulla mitään, joskin kilometrivauhti ei miksiäkään muuttunut. Vaikka virtaa olikin jaloissa hieman jäljellä, ei kivut antaneet periksi vahvempaan askellukseen puhumattakaan juoksusta. Ainoa oikea päätelmä tässä vaiheessa olisi ollut ottaa kourallinen Buranaa mutta tyyperyksinä halusimme pitää kokemuksen niin aitona kun pystyimme. 42-44-64 väleistä en muista muuta kun positiivisuus alkoi voittaa. Aurinko oli nousemassa, matkaa "enää" 6h jäljellä joten oltiin jo loppusuoralla. Ihmismieli on ihmeellinen.

Porojakin alkoi ilmestymään. 94:lle tosin saavutettiin uusi hitausennätys, mutta varsin vuolaavan joen ylitys meni oikein mukavasti, ehkä jopa virkistikin tulella olevia jalkapohjia. Tosin heti joen jälkeen Hese tokaisi että minun ei kannata huolestua, mutta hänellä alkoi olla todella epä-todellinen olo. Pidimme 5 min päänselvitystauon joka ei auttanut mutta jalat liikkuvat miehellä vielä eteenpäin joten ei suurta hätää. Aiemmin olimme jo luopuneet suunnitelmasta 83-74 ja maali ja jatkoimmekin rastille 22. Sieltä 63:lle, joka löytyi hyvin. Tässä vaiheessa minullakin alkoi olla pää väsymyksestä jo hieman sekaisin. Onneksi Hesellä pää taas pelasi ja 73:lle löysimme liian hyvin. Heti tämän jälkeen H:lle tuli taas joku mielenhäiriö ja ehdotteli kerran aikaa oli että hakisimme vielä 78:n. Vastahakoisesti suostuin ja hieman tunkattuamme löysimmekin rastille ja jäljellä oli enää Kiilopäälle laskeutuminen. Maalissa ajassa 23:25 ja pakollisten varusteiden tarkastukseen. Fiilis oli helpottunut mutta aavistuksen pettynyt, olihan viimeiset 12 h ollut aikamoista kipua vastaan raahustamista, joten kunnon viimeinen ulosmittaus jäi tekemättä. Mutta niin kuin alunperin arvelinkin, rogaining ei ole kestävyyslaji vaan sietolaji. Jälkeenpäin yllätyin kun sijoitus oli kuitenkin ollut hieman puolenvälin alle kaikissa (162/374), sekä hieman sen yli miesten yleisessä sarjassa (96/179). Oikomme olimme pystyneet paikkaamaan hienosti, saavuttaen saman pistemäärän minkä olimme suunnitelleetkin ja taaperruttuamme n. 90-100 km. Järjestäjien gps ei vaan toiminut, olisi pitänyt pysynä Simon loggerissa..

Totesin mielessäni että ensi kerralla tehdään kaikki alusta alkaen toisin, alkaen siitä että emme kyllä ilmoittaudu mihinkään 24h rogainingiin. Nyt mielipide on hieman lieventynyt. Jäljellä oli sauna, järjestäjien käristys, teltan purku ja taksilla siirtyminen rivitaloomme viettämään paria palautuspäivää jääkaapin ääressä vaakatassa. Tässä vaiheessa tarinaa on syytä sanoa että joukkueemme nimi oli ironinen.

Kalle Tarhonen

Latojan linkkivinkit:

<http://wrc2015.rogaining.fi/results.html>

<http://route.rogaining.fi/cgi-bin/reitti.cgi?act=map&id=10&cID=1&pID=50043>

<http://www.tulospalvelu.fi/gps/20150822wrc/>

Kotka Trail on sunnuntaina 22.5.2016 Santalahdessa järjestettävä polkujuoksutapahtuma. Tapahtuman järjestävät yhteistyössä Kymin Suunnistajat ja Karhulan Katajaiset kumppaneinaan Intersport Jumalniemi, Suunto, Salomon ja High5. Kilpailunjohtajana toimii Jyrki Metsola ja ratamestarina Mikko Kiiski.

Kotka Trailin juoksumatkat ovat aikuiset 6 km ja 16 km, sekä lapset 1,5 km. Päätöksen reitin lopullisesta pituudesta voi tehdä matkan aikana. Kaikille löytyy omaan kuntotasoon sopiva lähtöryhmä. Ilmoittautuminen avattu, MyNextRun -ilmoittautumislinkki löytyy tapahtuman nettisivuilta www.kotkatrail.fi.

Osallistumismaksut:

29.2. mennessä 25 €

30.4. mennessä 30 €

13.5. mennessä 40 €

lapset 5 €

Osallistumismaksuun sisältyy: Hyvin merkitty polkujuoksureitti Kotkan Santalahdessa, Online tulospalvelu ja ajanotto, huolto maalialueella, juomatäydennykset pidemmällä matkalla, suihku- ja saunamahdollisuus. Parhaat palkitaan, lisäksi arvontapalkintoja sekä kaikki kilpailijat saavat yhteistyökumppanien lahjoittaman kisamuiston. Tapahtumakuvat ovat osallistujien käytettävissä. Mahdollisuus ruokailuun.

YRITYSPAKETIT

Yrityspaketit ovat myynnissä nyt! Paketit sisältävät valitun määrän tapahtuman osallistumismaksuja edulliseen ennakko hintaan. Kaupan päälle tarjoamme yrityksille tapahtumanäkyvyyden. Hinnat alkaen 250 € sis. 10 osallistujaa. Varaukset kotkatrail@gmail.com.

Lisätietoja www.kotkatrail.fi sekä Facebook- ja Twitter-tileiltä

22.5.2016

Vakuutuksen myöntää Pohjola Vakuutus Oy.

Saisiko olla
VAKUUTUS,
JOKA kannustaa
URHEILEMAAN?

Ota hyvinvointisi
ELÄMÄSI VAKUUTUS
henkilökohtaisesti

Elämäsi vakuutukseen saat myös Kuntoturvan, joka korvaa kuntotestien ja asiantuntijapalveluiden kuluja, kunhan terveydenhuollon ammattilainen on kyseisiä palveluita suositellut. Testaa, millainen olisi sopiva yhdistelmä oman elämäsi tilanteisiin – matkailusta terveydenhoitoon ja toipumiseen. www.op.fi/kuntotesti

Yhdessä hyvä tulee.

OP Kymenlaakso

Lehden tulosti
Kopioklubi Oy

Aineistoa toimittivat

Markus Gango
Sari Kaitainen
Mikko Kiiski
Daniel Koivisto
Maria Kurhinen
Jyrki Metsola
Tiina Paavola
Mauno Rapo
Kaisa Snell

Anu Soini
Kalle Tarhonen
Sanna Villikka
Kiitos!

Yhteen kokosi
Mika Kilpinen,
p. 040 481 4291
mika.kilpinen@kopio-klubi.fi

Reitillä on väliä.

Steveco on Suomen suurin satamaoperaattori, joka tuottaa ja kehittää ensiluokkaisia logistiikkapalveluita pieniin ja suuriin tarpeisiin.

Toimintaa ohjaa vahva vastuullisuus, oli kyse sitten asiakkaan lastista, ympäristöstä tai ammattitaitoisesta henkilöstöstä.

Hyvät viranomaisyhteydet, palveluvarmuus säässä kuin säässä ja toiminnallisesti loistava sijainti tekevät toiminnasta tehokasta ja ehdottoman turvallista.

www.steveco.fi

- Malmö
- Riika
- Imatra
- Lappeenranta
- Kouvola
- Helsinki
- Kotka
- Tallinna
- Pietari

Moskova ●

CADSILLÄ ASIAT TUPPAAVAT HOITUMAAN **AAVISTUKSEN HELPOMMIN.**

Toimialakohtaiset CADS-suunnitteluohjelmistot **www.cads.fi**